

Lov om den mellemkommunale Bæftatning. Naar man giver denne Bæftemmelse en faft Tidſkrift, 3 eller 5 Aar, ſaa antager jeg, at den vil virke ſom en Spore til at ſaa en Lov om den mellemkommunale Bæftatning, ſaa vil der derved yderligere blive Interæſſer, der ville ſpænde ſig for at føre denne vigtige Sag igennem. Jeg tror, at jeg vil, i alt Fald paa Sagens nuværende Standpunkt, kunne indſtrænte mig til diſſe Bemærkninger, idet jeg gentager det Haab, at det maa lykkes i denne Samling at føre Sagen til et godt Reſultat, og at det maa lykkes det eventuelle Udvalg at tilendebringe Arbejdet ſaa betids, at der bliver tilſtrækkelig Tid for det andet Ting til at gøre Sagen færdig, ſaa vi kunne ſe en Lov om dette i denne Samling.

P. Nielsen: Jeg kan ſlutte mig til, hvad den ſidſte ærede Taler udtalte i Slutningen af ſit Foredrag, nemlig Duſket om, at der maa blive arbejdet ſaadan i Udvalget, at denne Sag maa komme frem her i Tinget ſom et Lovforſlag, hvorved der kan blive Lejlighed for Tingets Medlemmer til at udtale ſig om dette Spørgſmaal. At dømme efter Udtaleſerne i Fjor ved 1ſte Behandling af dette Lovforſlag, mødte det ikke megen Velvilje i al Almindelighed. Det lod til, at den første ærede Taler, ſom ſit Ordet i Dag, havde den ſamme Opfattelse, ſom gjorde ſig gældende i Fjor. Smidlertid har det glædet mig at høre den ſidſte ærede Taler, idet jeg efter den ſtore Indflydelse, det ærede Medlem har, har en Forventning om, at der vil blive taget lidt alvorlig fat paa Sagen. Skuffeſen har i Landet overalt været ſtor den foregaaende Sommer, fordi der ikke kom noget Udbytte af det forelagte Forſlag, ſom man almindelig mente var ſaa vel gennemtænkt og ſaa vel forment, at det vilde paa en meget kort Tid kunne fremtræde ſom Lov. Denne Skuffeſe har imidlertid ikke ſvækket Interæſſen for Sagen. Der har i Sommer trindt om været holdt Møder, ſom paa det beſtemteſte have fordret denne Sag fremmet. Det er jo bekendt, at Næringsforholdene vedblive at være trykkede i alle Retninger. Dette gør, at der jo ſpejdes efter Midler, hvorved bedre Forhold kunne ſtaffes til Veje for Næringsdriften. Denne Opfattelse af Forholdene, ſom næres af Handel, Induſtri og Haandværk, er jo let forklarlig, og den er ikke eneſtaende. Ogsaa fra de andre Samfundslag fremtræder der Krav paa det ſamme. Saaledes ſe vi jo hver Dag, at Landbruget fremſætter ſine Krav paa, at der bør ſtaffes Tilſtande til Veje, ſom kunne regulere og

lette Byrderne ved Erhvervslivet. — Jeg mener nu ikke, at Sagen fremmes væſentlig ved at gaa i Detailler med Lovforſlagets Einzelheder i Dag. Jeg ſkal kun nævne nogle ganſte enkelte Punkter, ſom ubeſtridelig have Sympati hos alle. Det er Reguleringen af offentlige Auktioners Afholdelse, af Fallit- og Dødsboers Realisation, af Marſtandisernæringen og endelig af Omløben med Varer, hvilket den første ærede Taler synes at holde paa, men ſom jeg har en Formodning om, at flere i denne Sal ere imod, idet den formentlig ikke er til Nytte for den almindelige Befolkning. Diſſe Forhold maa jo erkendes at være af ſaa almen Interæſſe, at man tør paaregne her i Tinget Sympati for deres Ordning. Ogsaa i denne Henſeende haaber jeg, at det Udvalg, ſom kommer til at behandle Sagen, vil ſtræbe efter at fremme Loven ſaadan, at den kan fremtræde om ikke for lang Tid til anden Behandling. Berettigheſen til at vente, at dette Lovforſlag vil blive fremmet med den fornødne Energi og Hurtighed, søger jeg ſærlig deri, at Rigsdagen ſelv har fremſtaffet dette Lovforſlag ved den Bevilling, det i ſin Tid gav til Medtættelſen af en Kommiſſion, hvis Opgave det var at fremſætte dette Lovforſlag, og i Haab om altjaa, at det maa erkendes, at det er Folketinget, der ved ſit Initiativ har frembragt Lovforſlaget, forventer jeg, at dette ogsaa vil blive behandlet ſaa hurtigt ſom muligt, ſaa at det atter vil fremtræde her til Behandling.

A. Thomsen: Da Forſlaget til Lov om Næringsdrift forelaa til første Behandling i Fjor, udtalte jeg mig lidt om det, og jeg ſkal ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg i Fjor ved den Lejlighed ſagde. Men jeg kunde dog have Blyt til at fremkomme med nogle ſaa Bemærkninger i Anledning af Forſlaget ſaaledes, ſom det nu foreligger i uforandret Skikkelse. Det, ſom først ſpringer lige i Øjnene, naar man gennemlæſer Forſlaget, synes mig at maatte være det, at det er en Beſtyttelſeslov for Byerne. Nu, det kan man i og for ſig ikke ſige ſaa meget om, hvis denne Beſtyttelſe, ſom her er foreſlaaet, kunde gives, uden at det ſtete paa Landets Befoſtning. Jeg har vel hørt fra forſtellige Sider udtale, at man nok kunde vedtage en ſaadan Lov uden at gaa andres berettigede Interæſſer for nær. Jeg kan imidlertid ikke forſtaa denne Tale anderledes, end at, hvis der er nogen, ſom ſkal nyde ſærlig godt af en ſaadan Beſtyttelſeslov, ſaa maa der være andre, ſom komme til at lide under den. Hvad der navnlig ſer ud til at ſtulle bevirke denne Beſtyttelſe for Byerne, er vel ſag-